

1. Térj ma-gad-hoz, drá - ga Si - on,
Ki A - tyád-ként fel - ka - rol - jon,

Van még né - ked Is - te - ned,
Szí - vét osz - sza meg ve - led!

Azt bün - te - ti, kit sze - ret,

Így pró - bál - ja hi - te - det.

Si - on, ezt hát jól gon-dold meg,

Szabj ha-tárt bús gyöt-rel-med - nek.

2. Hullámok ha rémítenek / Mérhetetlen víz felett,
S a habok közt szíved remeg, / Hogy sírod is ott leled;
Ha aludni látod őt, / Ki reményed és erőd:
Sion, soha ne feledd el: / Ő megvívhat tengerekkel!
3. Bár hegy, halmok rengenének, / Miket égi kéz emelt,
S indulása a nagy égnek / Végromlásra adna jelt:
Ezt látva is el ne hidd, / Hogy ez a perc elveszít;
Sion, addig meg nem dőlhetsz, / Míg oltalmad Istentől lesz!